

Iskaja vsak četrtak
in velja s poštnino
vred in v Mariboru
s pošiljanjem na doma
za celo leto K 4.—
za pol leta „ 2.—
za četrt leta „ 1.—

Maročnina se pošilja
upravnštvu v tiskarni
sv. Cirila, koroške
ulice št. 5. List se
pošilja do odpovedi.

Deležniki katol. tis-
kovnega društva do-
bivajo list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI

GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Posamezni listi dobé
se v tiskarni in pri
gospodu Novak-u na
velikem trgu po 10 h.

Rokopisi se ne vra-
čajo, neplačani listi
se ne sprejemajo.

Za oznanila se plačuje
od navadne vrstice,
če se natisne enkrat,
po 15 h, dvakrat 25 h,
trikrat 35 h.

Inserati se sprejemajo
do srede opoldne.

Štev. 14.

V Mariboru, dne 2. aprila 1903.

Tečaj XXXVII.

Pazite na starinske reči.

Zima je minila, začel se je spomladanski čas setve in dela. Z motiko in plugom obrača kmetič zemljico, da dobi iz nje potreben pridelek. Pri tem pa pogostoma pridejo na dan starinske reči, ki so že morda sto in sto let bile skrite v zemlji. Narodne pripovedi nam pripovedujejo o velikanskih zakladih, ki so zakriti v podzemeljskih zakletih gradovih. Teh zakladov seveda ni, res je pa, da po naših krajih zemlja zakriva še marsikaj imenitnega iz starodavnih časov.

Ze davno pred Kristusom so po naših krajih prebivali ljudje, v mnogoterih gomilah se še je ohranil njih spomin. Po naših krajih je gospodaril nekdanj mogočen Rimljan, ki je tudi zapustil mnogotere spomine; čez naše lepe kraje so hrumela nekdanj divja ljudstva: Huni, Avari, Goti, Mongoli, Turki itd. Zlasti pa na tej zemlji že več kot tisoč let prebiva slovensko ljudstvo in jo obdeluje. Kakor domača rojstna hiša, tako nam mora biti ljuba tudi naša domačija, kjer smo se rodili, kjer živimo in kjer bomo tudi večinoma počivali.

Gotovo vsakega izmed vas, dragi bralci, mika zvedeti, kako stara je vaša hiša, kako je nastala vaša vas in domača cerkev, kako dolgo je že od tega, kaj se je vse tam godilo, ali so jo Turki oropali in požgali itd. Ravno tako nas pa mora zanimati tudi zgodovina cele domačije. A o starih časih je težko kaj zvedeti. Kar pa ni nikjer zapisano, česar se ljudje več ne spominjajo, to nam pogostoma povejo starinske reči, ki se najdejo v zemlji.

Navadno take reči same na sebi nimajo posebne vrednosti, znamenite pa so zavoljo svoje starine, zato je naj se previdno vzdignejo iz zemlje in spravijo v prave roke. Žalibog, da ljudje pogostoma take stvari razbijejo, zavržejo in raznosijo.

Dandanes se povsod starinske reči skrbno zbirajo; po vseh večjih mestih vidiš lahko velikanske zbirke starinskih reči. Imenujejo se te zbirke »muzeji«. Pri nas na Slovenskem Štajerskem se, kakor slišimo, ravnokar snuje zgodovinsko društvo, ki bo imelo namen, gojiti domačo zgodovino in zbirati starinske, za zgodovino važne reči v muzej. Da bi se sploh zanimanje za starino vzbudilo, podajamo našim bralcem tukaj nekaj navodil.

1. Pogostoma se najdejo v zemlji razne posodbe n. pr. lonci. Ljudje mislijo, da je notri denar, pa jih razbijejo in vidijo, da je notri pepel. To so grobišča iz starodavnih časov, ko so mrličje sežigali in pepel spravljali v posode. Takih reči ne razbijajte, ampak jih ohranite cele.

2. Včasih se pa res tudi denar najde. S tem denarjem si pa nikdo kaj ne premore. Če ni zlat ali srebrn, itak nima vrednosti. Srebrn denar pa je vreden le toliko, kolikor je pravega srebra v njem. Zlat denar se najde le redkoma in velja tudi le toliko, kolikor je vredno zlato samo. Če najdeš kakšenkoli denar, glej, da ga ne zapraviš. Če je srebrn ali zlat, dobiš kaj za njega, če ga spraviš v muzej.

3. V gomilah se pogostoma najdejo celi grobovi in še ohranjeni mrličji. Ne razdiraj

jih, ampak naznani kakemu razumnemu človeku, da stvar ogleda in opiše.

4. Najde se včasih kak kip ali orodje, zlasti večkrat tako imenovane »gromske strele«. To seveda niso strele, ampak orodje starodavnih prebivalcev, ki se morda železa niso poznali. Tudi take reči se naj shranijo in o priliki izročijo za muzej.

5. Po starih hišah se se pogostoma najdejo stara pisma ali knjige; zlasti če je bil pri hiši kdaj župan, so morda zaostala še stara občinska pisma. Nekje se je zgodilo, da si je mlinar s starimi pergamentnimi pismi svoje tresilnice (pajtle) krpal. Drugi zopet dajejo take reči otrokom za igračo. Tako se ne sme ravnati s starimi rečmi. Če sam ne veš, kaj to ali ono pomeni, pa bo kdo drugi spoznal, da je tista reč važna.

6. Naša stara narodna noša žalibog vedno bolj gine, ž njo pa tudi slovenska poštenost, jeklenost in blagostanje. Tudi narodno nošo po drugod že marljivo zbirajo, posebno so v tem skrbni Čehi. Tudi pri nas se mora začeti bolj ozir jemati na domačo nošo in razne šege. Morda še se kje na diljah v kaki stari škrinji nahaja noša stare babice ali dedeka. Nikarte tega zavreči, ampak shranite, in o svojem času izročite v muzej.

7. Kadarkoli najdete kako starino, po-kažite jo svojemu domačemu duhovniku ali učitelju, kt bodeta že spoznala, kam se naj stvar spravi.

Nikar pa takih reči ne dajate v roke našim narodnim sovragom, ki potem to zlorabijo za svoje velikonemške namene. Kar

Listek.

Trdoglavneži.

Povestica iz hribov.

Tam nekje v gorski vasi, kjer so koče raztresene, kakor bi jih hud vihar razmetel na vse strani, životaril je tudi Marko Oblak.

Njegova hiša je bila stara, da se je še komaj držala skupaj, streha pa prerasčena z mahom. Tudi ostalo gospodarsko poslopje, kolikor ga je bilo, je stalo na pol podrti in marsikdo, ki je šel mimo, si je mislil: »Ne vem, kako to pride, da burja tega Marka z njegovo podrtijo vred ne odnese!«

Med tem, ko so bili drugi ljudje tako v skrbeh za njega, ni njemu niti na misel prišlo, da bi dvomil o trdnosti svojega gnezda. V največji nevihti in burji je legal počivat tako mirno, kakor kak grajšček v svojem trdnem gradiču.

Da, Marko Oblak pozna svojo kočo bolje kakor vsi drugi. Sto let ali še dalje lahko zdrži; zakaj bi pa ne držala? Seveda, to sam tudi sprevidi, da je potrebna nekoliko popravka, in on jo tudi misli popraviti. Pa — zdaj — ne gre in ne gre, ker tisti s cesarsko podobo mu je vsakokrat napravil debel križ čez njegove načrte. Da, pri Marku je bilo pomanjkanje denarja na dnevnem

redu. Kolikor mu njegovo malo gospodarstvo nese, gre vse za davek in dolg, njemu pa ne preostane ničesar.

Čenjeni bralci, ali veste, kaj se pravi, vsak dan šest lačnih želodčkov nasititi? Marko ima štiri dečke in dve deklici, in vsi ti so se veselili, ko so šli k stari orehovi mizi. Zbirljivi sicer niso bili; jedli so žgance tudi tedaj, ako so bili iz črne moke in nezabeljeni. In krompirji so jim teknil prav dobro, akoravno so bili suhi, ter ni bilo zraven smetane ali surovega masla. Ali potrebovali so ti želodci, potrebovali, in to mnogo, predno so bili tako na pol siti. O joj, ti so rabili mnogo!

Tako je šlo leto za letom. Neke pomladi se je pa v vašcanih vzbudila velika rado-vednost. Kaj je neki bilo? Železnico bodo zidali, se je reklo in zemljišča, čez katera bo tekla železnica, se bodo plačevala s samim zlatom. Tudi se bo dalo mnogo zaslužiti.

In res. Prišli so zemljemerci z raznim orodjem, ter začeli meriti cesto, po kateri bo dirjala ogenj puhajoča pošast.

Pokupila so se posestva, in res, kmetom so se izplačala pošteno, da so se nekateri v pest smejali, češ: »Kako so neumni, da tako trosijo denar.« Le jeden je bil, ki se je hudoval nad to železnico in bil zelo slabe volje.

»Norec«, so govorili ljudje. »Tisoč goldi-

narjev dobi za to podrtijo, ki ni niti petsto vredna in sedaj se še kremži.«

Ljudje so govorili o Marku Oblaku, kateri bi moral prodati svojo hišo, ker je stala železnici na poti. Inženirji so tako sklenili in njega niso niti vprašali ali mu je prav ali ne. Ponujali so mu lep tisočak in mu dejali: »Sedaj, Marko Oblak, idi iz koče, mi potrebujemo prostor!«

In Marko maje z glavo in pravi: »Oho! Moja hiša, te ne dam! Kdo pa vam je dal pravico, da me hočete odpraviti iz moje lastnine!«

To je bil njegov odgovor na vsa prigo-varjanja in nazadnje so gospodje napeli druge strune ter se podali k sodišču. Kmalu na to dobi Marko od sodišča pismo, v katerem je stalo, da se mora on najdalje v 14 dneh spraviti iz koče in denar dvigniti pri glav-arstvu.

»Saj ni več pravice na svetu«, se zadere Marko nad slugo, ki mu je prinesel pismo, da je ta preplašen zgrabil za sabljo.

»Jaz vam ne morem pomagati, ako se vam pismo ne dopade«, reče sluga. »Pa nek nasvet vam dam: če boste vi tisočkrat rekli »ne«, ne pomaga vam nič, in železnica se ne bo ustavila pred vašo kočo. Če se pa boste ustavljali, se vam zna primeriti še kaj hujšega. Bodite pametni!«

je naše, naj ostane naše.

Vse omikane Slovence pa opozarjamo, naj posvečujejo večjo skrb domačim starinam. Kdor svoje ljudstvo in svoj dom ljubi, se mora brigati tudi za njega zgodovino. Na preteklost se zida bodočnost. —

Državni zbor.

Dunaj, 31. marca 1903.

Proti dvoboju v armadi.

Po državnem zakonu je dvoboj prepovedan; isto velja tudi za vojaštvo. A pri armadi se je vkoreninila razvada, da, če se čuti vojak od koga razžaljen, ga mora poklicati na dvoboj, ako sklence takoimenovano častno sodišče. Častnik, ki bi se branil s sabljo ali s pištolo napasti svojega nasprotnika, zgubi svojo službo. Ker je dvoboj proti božjim in cerkvenim zapovedim, proti državnim postavam in proti zdravi pameti, ker katoličan, ki se z orožjem bije z razžaljenikom, se s tem izključi iz katoliške cerkve; ker so izobčene tudi priče pri dvoboju, se je že mnogokrat prigodilo, da nekateri častniki, ki hočejo živeti kot katoliški kristijani, so rajše izgubili svojo častno službo, kakor da bi se podali v dvoboj. Zadnja leta so tudi mnogotere osebe, katere nimajo katoliškega prepričanja, spoznale neumnost dvoboja. Ustanovilo se je društvo, katerega namen je ta, odpraviti pri vojaki in nevojaki to surovo razvado. V to društvo je vstopilo tudi mnogo častnikov. — Razvado prisiljenega dvoboja pri vojaki so opetovano grajali državni poslanci, osobito oni katoliške stranke ter zahtevali od vojnega ministerstva, naj jo odpravi. A ministri so se izvijali in izgovarjali, češ, naj se razvada dvoboja odpravi v nevojaskih krogih, potem bo prenehala tudi pri vojaki. Pred nekaterimi dnevi je pa izdalo vojno ministerstvo ukaz, vsled katerega je prepovedano vojakom, pristopiti gori imenovanemu društvu proti dvoboju. Katoliški državni poslanci so takoj vložili interpelacijo na deželnega brambovskega ministra, kako more zagovarjati oho prepoved. V seji 31. marca državnega zbora je minister Welseheim odgovoril, da se je res prepovedalo častnikom, pristopiti društvu proti dvoboju, ker vojaki se morajo pokoriti svojim vojaškim oblastnikom. Ta odgovor ministra ni napravil pri poslancih najboljšega vtisa; nekateri so mu glasno ugovarjali.

Čehi.

Leta in leta so grozili Čehi, da ne pustijo razpravljati o nagodbi z Ogersko, dokler se jim ne povrne njihove jezikovne pravice. A zdaj so se vendar vdali, obstrukcijo popustili ter dovolili razpravo o nagodbi in državnem proračunu. V posebnem oklicu na češko ljudstvo opravičujejo to svoje postopanje. Toda nastal je po celi Češki močen šum proti Mladočehom v državnem zboru. Zahteva se skupen shod mladočeskih zaupnikov, kateri naj razsodijo, so-li mladočeski državni poslanci ravnali pravilno. Govori se že o tem, da če se ta zaupni shod izreče proti mladočeskim poslancem, odložijo vsi svoje poslanstvo. Razpisale bi se nove volitve, pri teh naj razsodi češko ljudstvo, ali so ravnali prav njegovi poslanci. Da ni češko ljudstvo popolnoma zadovoljno s postopanjem mladočeskimi poslanci, so pokazale zadnji čas nekateri volitve. Tako je zmagal v Pragi pretečeni teden pri novi volitvi v državni zbor dr. Baksa proti mladočehu dr. Novaku. Prejšnji poslanec Belski je bil Mladočeh. Pretečno jesen se je nekaj sličnega pripetilo na Moravskem. Namesto mladočeskega poslanca Martineka, ki je moral odstopiti, je bil izvoljen dr. Koudela, ki pripada katoliški stranki. Mladočeski zaupni shod se bo obhajal velikonočne praznike.

Slovanska zveza.

Kakor je bralcem »Slov. Gosp.« znano, je sklenila »Slovanska zveza«, da hoče glasovati za spremembo pravnega reda v državnih zbornicah, če se v s e m s t r a n k a m, večjim kakor manjšim, onemogoči obstrukcija v zbornici. To je v imenu kluba pri prvem čitanju tega predloga izjavil v zbornici načelnik »Slovanske zveze« dr. Šušteršič. Odsek, ki se je izvolil za spremembo pravnega reda, je pa sprejel baje i določbe, da bi v prihodnje sicer mogoče bilo večjim strankam vganjati obstrukcijo, ne pa tudi manjšim. Ker je temu pritrdila »Slovanska zveza« ob odsotnosti dr. Šušteršiča in ni hotel klub popolnoma sprejeti njegovega nasveta (da se glasuje proti opisani spremembi državnega poslovnika,) je odložil dr. Šušteršič načelstvo. Po pravilih ima »Slovanska zveza« dva načelnika. Bila sta dr. Šušteršič in dr. Ivčević, predsednik dalmatinskega deželnega zbora. Upati je pa, da se ta razpor v kratkem zopet poravna. Kdaj pride v odseku spremljeni pravnemu red v razpravo v poslanski

zbornici, je še čisto negotovo. Nekateri sodijo, da najbrž ne poprej, dokler se ne dožene pogodba z Ogrji, kajti brez dvoma nastane v zbornici ropot, ko se začne posvetovanje o novem pravnem redu. Nasprotujejo mu socijalni demokrati in Vsenemci, deloma tudi »Slovanska zveza«.

Socijalni demokrati in kmeti.

Pri prvem čitanju nagodbe z Ogrji je ostro prijel slovenski poslanec Povše mokraškega poslanca dr. Ellenboga. Ta je zmerjal kmete, da so oderuhi, ker zahtevajo, da se njihovi poljedelski pridelki dražje prodajajo, kakor doslej. Čeravno želimo delavcem po tovarnah, da dobijo dobro plačo in shajajo lahko, morajo delavci isto privočiti tudi kmetom, ki tako grozno trpijo pod neznosnimi bremenami. — Nerazumljivo je za nas, kako se morejo kmetijski ljudje zavzemati za mokrače, kateri skušajo naravnost pokončati kmetijski stan.

Nujni predlog poslanca Žičkarja.

Skoro vse občine severozapadnega dela okrajnosodniškega okoliša Kozje, okrajno glavarstvo Brežice, so vsled lanske slabe letine jako ubožale in so se v tej zadevi že stavili nujni predlogi. Tako se nahaja v jednaki, če ne še večji bedi tamošnja občina Prevorje. V tamošnji zemlji zraste v dobrem letu komaj toliko, da se ljudje prežive. V letih 1899, 1900, 1901 in 1902 je pa toča letino popolnoma uničila. — V pretečenem letu je bil tudi mráz, ki je še ostalo na poljih in vinogradih uničil. V zadnjih dveh letih so sicer dobili najbolj zadolženi posestniki od države podporo, toda beda ljudstva vedno raste; kmetije že začnejo propadati. Tekom zadnjih dveh let je zapustilo okoli trideset kmetov svojo domovino ter so šli iskati novo onkraj morja. — Skupni dolg 126 najbolj prizadetih posestnikov znaša 153.550 K, med tem ko se je cenila od mraza povzročena škoda pri 164 posestnikih in najemnikih na 17.360 kron. Potreba bi bilo torej najmanj 14.000 K, da se reši njihov obstanek.

Z ozirom na to predloga podpisani itd. — Na Dunaju, 26. marca 1903.

Žičkar in 20 tovarišev.

Dopisi.

Prvi izlet k Sv. Uršuli. Letošnja zima pa je bila zelo sitna in predolga. Komaj sem čakal, da mi brž zasiže zlato solnce. Ker sem namreč prijatelj narave, mi je pač neizrekljivo tesno pri srcu, kadar moram bivati v zaduhli sobi. Z nepopisnim veseljem pozdravim toraj novico, ki jo objavlja Plešivski samotar v »Slov. Gospodarju«, da je cesta skoz Žabjigrac že gladka. Sklenil sem

Nato je sluga odšel, Marko pa zgrabil papir ter ga vrgel v peč, rekoč: »Iz koč ne grem nikoli. Moje lastnine si ne dam vzeti!«

Štirinajst dni je preteklo, proga se je začela delati in tisoče rok se je gibalo in ravnalo cesto železnemu konju.

Marko Oblak je še vedno v hiši. Občinski predstojnik ga nekega dne obišče in mu začne dobrovoljno prigovarjati, da hišo zelo dobro plačajo ter si za ta denar lahko postavi drugo, boljšo, na lepšem prostoru. Če pa prostovoljno ne odide, ga bodo uradnim postavili na plano.

»Kdo me more siliti?« vpije Marko.

»Postava!« reče predstojnik s povdarkom.

»Postava ni pravična!« vsklikne jezno Marko.

»Marko, ne govori tako! Če to gosposka zve, se ti zna slabo goditi. Postav ne smeš zaničevati!«

Marko molči nekaj časa in reče zamolklo: »Torej miren biti in se ne pritoževati, ako mu vzamejo, kjer je rojen, kjer je zrastel.« Pri teh besedah mu zdrkne debela solza po zagorelem obličju. »Recite, ali je to resnica? Ali moram res iti?«

»Ti moraš, Marko, in ako ne boš hotel, prišli bodo oni z bajoneti in te vzeli seboj.«

»In vzamejo me seboj?« ponovi Marko žalostno ter pobesi glavo. Nekaj časa molčita oba, nato z globokim vzdihom zajecija: »Jaz — se — torej — iz-se-lim —!«

»Tako je prav, sosed«, reče predstojnik

in mu poda roko; pa ta ne vidi nič, ne reče nič, teraveč strmi še dolgo v luknjičav pod, nato se vzdigne in gre iz sobe.

Še isti dan je spravil vse iz hiše ter bil že pred večerom gotov. Predstojnik mu je v občinski hiši dal začasno stanovanje. Drugi dan so že italijanski delavci začeli podirati in trgati hišo. Prejšnji njen posestnik jih je gledal, jeza in žalost sta ga obdajala, in bežal je v gozd dalje in dalje, da ni več slišal udarcev, ki so padali na strohnela lruna njegove rojstne hiše. Tudi se je vrgel na mah in jokal kot dete.

* * *

Deset let je preteklo. Železnica je že dogotovljena in vsak dan žvižga lokomotiva ter težko sope vleče za seboj železne vozove. Starci in plašljive ženice so gledali pošast od daleč, ko je dirjala po progi in z začudenjem majali z glavami in se križali: »V teh vozovih mora tčati sam bognasgavar!«

Sčasoma je pa postalo vse drugače: privadili so se že na vsakdanji vlak in niti ozrl se še ni nobeden na njega, in tudi ni manjkalo nobenega, ki bi se peljal po njem. Ako bi sedaj kdo prišel in rekel, naj se železnica odpravi, ubili ga bi.

Kaj bi počeli brez železnice? Kdo bi jim vozil in spravil v dolino drva in les, kjer se dobi za njega lep denar, ako bi ne bilo železnice? In po zimi tudi ni nobenemu

škodovalo, če je zaslužil na progi par kronic. Ko zapade sneg ter zamete progo meter na debelo, tedaj primejo možaki za lopate in gredo na progo, kjer delajo mnogokrat par dni, predno je zopet prosta. Hujska ko je zima, tem bolje za nje, tem več se da zaslužiti.

Tako je bila za ta kraj železnica pravi blagoslov. In vendar je bil nekdo, ki je sovražil železnico iz dna duše. Nikdar se še ni vozil po nji, nikoli ni razmetaval snega. Kratko, on ni hotel od železnice vedeti in slišati ničesar. Za njega je ni bilo na svetu.

Ta mož je bil Marko Oblak, ki še vedno ni mogel pozabiti, da ga je železnica pognala iz rojstne hiše. Za denar, ki ga je dobil, postavil si je v vasi hišo, o kateri so ljudje govorili, da je tisočkrat lepša, kakor prejšnja njegova koč. Vendar Marko ni imel nobene veselja z njo in čutil se je kot tujca v njej.

Prejšnja stara koč bila mu je tisočkrat bolj ubša. Kolikokrat je stiskal pesti, ko je kral na mesto, kjer je stala. Ali vsa jeza pogleda, če pomagala. Zgubljeno je zgubljeno. mu ni ni so tekla. Otroci Marka postali so

Leta ali med svet s trebuhom za kruveliki in od se učili rokodelstva in dekletihom. Dečki s obrih hišah, ter sta si marsiste služili v d tjali na stran.

katero kronič

(Konec sledi.)

namreč za trdno, da napravim letos svoj prvi izlet k Sv. Uršuli. Druge hribe sem že skoraj preplazil vse po celi Evropi, le na Plešivcu še nisem bil, kar je za mene gotovo sramotno.

Urno spravim skupaj svojih pet slive, ki jih vsakdo rabi na poti, in hajdi skozi Bukovo ves proti Plešivcu. A nezrečni dopisnik, ta plešivski samotar! To mora biti prav hudomušnik! To bi naj bila cesta, in še tako gladka, da bi se žabe s »peciklom« vozile po njej! Gotovo je bila vsa ledena in zmrznjena. Zdaj, ko jo je zlato solnce že precej posušilo, pač ni več kaki cesti podobna. To še kolovoz ni. Res, da se vozi kaki voz tuintam po njej, a zavoljo tega se še tudi ne sme kolovoz imenovati. To je le neka zruvana in skljuvana spaka. »Kaj mora vendar to biti, da je tako zruvana?« tako vprašam nekega kmeta, ki mi pride nasproti. »Ej, kaj bi ne bila«, mi pravi on, »ob tem času se pač zvozi največ plohov v Spodnji Dravograd, a to še cesti ne škoduje toliko, le te nečuvane žabe so se jele seliti iz naše doline v Mislinjo, te ji pač hudo prizadenejo. Naš dobri župan pa je žabam pokazal, kateri čas se najvarneje lahko vozijo po tej razdrapani cesti. Ima namreč na svoji hiši staro uro. Njeni kazalci kažejo na pol dvanajst. To pa ne samo danes, ampak vsaki dan, dokler da se ne bojo žabe preselile. Tako vsaj pravijo prebivalci naše doline.« Nisem prav vedel, kaj si naj mislim o kmetu, ki mi je pravil te čudne reči, hotel sem se sam prepričati o njegovi resnicoljubnosti, ter grem urnih korakov naprej. Med hojo nisem zapazil nič kaj posebnega, še prezrem stolp podružnice Sv. Urbana, zakaj viseč je, kakor oni na Laškem v mestu Piza. Da pa je kmet vendar le resnico govoril, o tem se takoj prepričam. Nisem se še zadosti načudil omenjeni uri, in že mi doni na ušesa prelepa godba v »R-dur« in »L-mol«. Od kod neki prihaja to prijetno soglasje? Pogledam naprej. Nasproti mi pride »žabjivlak«. Kmet s čudno lepim konjičkom se mi pripelje nasproti. A ta konjiček, kako je pač lep. Vsak bo razumel njegovo lepoto, če rečem, da je — no kakšen pa je — štirioglat. Na vozičku z lepim vozičkom pa je polno žab, različnih velikosti, malih in velikih, grdih in lepih. »Lega, rega, lega, rega«, tako so preganjale te žabice vbogega konjička k urnejši hoji. Konjiček je pa to tudi razumel, napne vse svoje moči ter se mi bliskoma približuje. A glej smolo! Konjiček se spodtakne, voziček se zvrne, žabe poskačejo v blato. A čedne živalice so urno v vodi, brž se umijejo, potem pa skokoma na voziček nazaj. Le najtolstejša še se nekaj obotavlja, pokliče prijateljice k sebi, stopi na vzvišen kamen, jezno se ozre nazaj, pogleda srdito na desno in levo, pogladi si čelo, potem pa prične tovaršicam tako-le govoriti:

Prijateljice moje! Dobro veste, da je tukaj naš rojstni kraj, da je cela ter krasna dolina že od nekdanja naša posest. Zdaj se pa moramo seliti, hočeš ali nečeš. Zakaj pa to? Po dolini razprostira se neznosljiv smrad, ki pride od »giftnih krot«. Apačnik, naš dobri prijatelj, si je izbral najlepšo našo prijateljico, ter jo nasadil, da bi prišel kolikor mogoče k dobremu »fozlnu«, a reva mu je poginila na gnezdu, ker v njegovi bližini se je valjala tam gori po hribu »giftna krota«. Celo zimo jo je varoval njeni prijatelj, ker je pa bil prehud mraz, poslal jo je h krojaču, da ji je naredil toplejšo suknicco, tej ostudni živali. Tu je posedavala vedno na stroju, ter pela svoje nelepe pesmi. Reva je oglušila od samega petja, radi tega pa se je preselila h godcu, da bi jo po notah naučil peti. Za gotovo sem zvedela, da imajo »giftne krote« svoje gnezdo v Slov. Gradcu pri Reitter-ju. Tam jih je na kile na prodaj, ali pa tudi zastonj. V nevarnosti smo, da jih pride še več sem, da niso bile imenovane že tudi zadnje. Boljše je torej, da zapustimo ta kraj in si poiščemo boljše domovino. Žabjegračani se nas radi znebijo, in mislijo prekrstiti

»Žabjigradec« v »Rožno dolino«, a v slovo jim povem, da rožice tam ne rastejo, koder se krote valjajo. Danes pa ne gremo naprej, zakaj solnce se je že »zagnilo«, če nas hoče tudi preslepiti župan s svojco uro, ki še vedno kaže na pol dvanajst. — Tako je govorila žaba vodilja, in tako je tudi obveljalo. Žabe so poskakale v vodo, jaz pa sem se vrnil domu, ker za Plešivcu je še preveč snega. Doma se mi je moja stara hudo rogala, pa nič ne ve, saj ni bilo prvokrat, in če nama Bog še zdravje podeli, tudi ne zadnjekrat. — Če bote imeli, gospod urednik, potrpljenja z menoj, vam mogoče še pošljem kaj za pisanko, pa za gotovo ne obljubim. — Zdravi! Popotnik.

Šmarje pri Jelšah. (Poziv.) Onega gospoda dopisnika, ki je »post festum« poročal v »Slov. Narodu« št. 70, dne 20. marca t. l. o občinskih volitvah za trg Šmarje pri Jelšah, ki so se vršile dne 26. februar. t. l., pozivljemo tem potem, da nam stvarno točko za točko tudi dokaže svojo trditev, da je poročilo »Slov. Gosp.« o omenjenih volitvah »zlagano«. To naj blagovoli storiti v katerem koli slovenskem listu, in v prihodnji številki »Slov. Gosp.« naznaniti, v katerem listu se je temu pozivu odzval. — Samo potem mu bomo odgovorjali. — Menda pridemo do sporazumljenja.

Pilštanj. (Smrtna kosa.) Dne 24. sušca so zadoneli glasni zvonovi iz farne cerkve sv. Mihaela na Pilštanju in so s tužnim glasom naznanjali daleč tje v sosedne župnije, da je Vsemogočni zopet poklical k sebi farana iz naše sredine. Naznanjali so žalostno vest, da nam je nemila smrt pobrala preblagega očeta našega č. g. župnika. Nevarna morilka — pljučnica je v par dneh krepkemu možu vzela vse moči in mu tudi ugasnila luč življenja dne 24. sušca ob pol peti uri zjutraj.

Rajni oče Martin se se rodili na Zgor. Kamenščaku v ljutomerski župniji dne 19. okt. 1831 in so bili tam posestnik. Bili so ves čas zvest tovariš svoje žene Jere, skrben oče svojim otrokom in vzgleden gospodar. Domačijo so potem oddali hčeri Trezi, ki se je na dom omožila. L. 1895 pa so zapustili svoj dom in so se preselili k svojemu edinemu sinu, župniku na Pilštanju. Tukaj pa niso pustili dela, niso iskali mirnega in zločnega življenja; ampak modro so vodili celo gospodarstvo za gosp. župnika do svoje smrti.

Pokopali smo jih dne 26. sušca ravno na osmino praznika sv. Jožefa prav slovesno. Kako priljubljen in občespoštovan so bili oče Martin, pokazalo se je pri pogrebu. Vdeležilo se ga je deset duhovnikov, domače in sosedno učiteljstvo, več uradnikov in tržanov iz Kozjega, veliko število ljudstva iz domače in sosednih župnij ter šolarski otroci. Nosili so jih sami cerkveni ključarji; v cerkvi so se najprej opravile molitve za rajne; potem je g. svetovalec Ribar opravil slovesno mrtvaško sv. mašo ob asistenci gg. župnikov M. Kragl in I. Toman. Sprevod so vodili mil. g. kanonik iz Kozjega in gosp. svetovalec Tombah se je v imenu rajnega poslovil z lepimi besedami, ki so marsikoga ganile do solz. Ko so še pevci zapeli nagrobnico, ločili smo se od rajnega s težkim srcem, želeč mu: Svetila mu večna luč!

Od Sv. Petra na Medvedovem selu. Moji otroci so zadnje dni vedno stikali glave skupaj in se posmehovali, kar se mi od začetka ni nič čudno zdelo, ker je njihova odgoja taka, da so lahko dobre volje. Ako sem zapazil, da so se pri svojih posmehih tudi mene izogibali, mi to ni dalo prej miru, dokler stvari nisem prišel na sled. Našel sem pismo, koje je mojemu malemu Frančku pisala v imenu Sršenovega Tončka njegova sestra, ker še sam ne zna pisati, akoravno je že dve leti v prvem razredu. Pismo je pisano ravno tako, kakor Tonček govori. Namesto r, š, č izgovarja Tonček l, s, c in njegova sestra je to izvestno tako napisala,

kakor je Tonček narekoval, kar je vzvišene pozornosti vredno. Mislim, da mi bodo čitatelji hvaležni, če ga tu priobčim in sicer brez vseh sprememb in popravkov. — Pismo slove:

»Pleljubi moj Flancek! Lad bi Ti sam pisal, pa se ne znam. Jaz sem ze dve leti v plvem lazledu, kel me imajo ucitelj tako ladi, da me ne pustijo naplej. Plavijo mi lepitent. Lacuniti ze znam, ucitelj pa plavijo, da ne. Pa zakaj, kel nikdo ni tako tlmasti, kakol so ucitelji. Jaz plavim tli in dve je sest, ucitelj pa lece: tli in dve je pet. Ali to ni tma? In tak je pli vseh lacunih. Mali i delam jaz tudi spodaj oglato, piko spa malo bolj na stlan, kakol nosijo Hajnsekov stlic klobuk. Pa me klegajo ucitelj. Ucenec pac lastnega plepicanja ne sme imeti. Ali je to plostost, kelo plidgujejo? No, zato pa sva si le dobla plijatlja z uciteljem. Jaz smem nositi kolundice po fali, pa me ne klegajo. Pa se mi zdi, da je teh klot vedno manj. Vsakokrat, ko jih dobim, mi lecejo, naj pazim na nje in naj sklbig, da ne plidejo v klemplje hungal-pajsalskemu pajku. Kak so kolundici ksajt, Ti molam povedati. Na Hajnskem je zveplena voda, ki pa smldi, kakol jajca na Plistavi. Plavijo, da je ta voda zdlava, in da vsi kolundici, katele madlon lamlje, v njo skocijo, ce jih doblo ne dizi. Pa les, v moji tolbi so plaskale, da blo me stlah, ko sem sel tam mimo z njimi. Nekokrat jih nesem zopet tam mimo, pa slisim, da so Hajnsekov stlic delali na halmonike, njihova Micika pa je nastavila hlod na usta in ga pihala, kakol da bi bil vloc. Bolj, ko je pihala, lepse je piskalo. Jaz sem pa to muziko malo poslusal. Tolbo s kolundici sem v stlan djal, kel so mi plevec nagajale. Pli tem se pa odpne tolba in kolundice vun. Kva, kva so lekle, in pli Hajnskem se tudi slisi kva, kva. Zdaj pa so se plijele po dve in dve in so zacele ple-sati, da jih je bilo lepo gledati. Tudi Hajnsekova plide in se vlti po eni nogi, pa lece: balansé, Dultimé! In kak so potem lepo ple-sale, to ni za dopovedati. Pa kaj, da ni dolgo tlpelo! Zaslisal sem sum, sapa nastane, kolundice v vodo, eno sem pa videl v zlaku viseti na pajcevini. Pajek pa je bil zlo zlo visoko golaj. O ti neslecni hungelpajsalski pajek, kaj si naredil? Moje veselje je slo po vodi! Doma so me pa oce naklestili, da so Nemca z mene naredili, kak mi je blat lekel, kel sem bil pod hlacami lumen, ludec in pa eln. Od tistih dob pa na kolundice bolj pazim. — Finku in Otolepcu ga nesem včasih pled solo, kel ni dalec. Stlicu Janezu plavijo nekteli, kaj si ti za ticek, da kulja jajca pobilaš? Ali pa: Anzek, koliko jajc so ti ze znesle kolundice? Pa tudi: koliko kolundicevih jajc je za en seksal? In vec takih nolij, da se mi vsmili. Pli Kolali se gospodinja včasih joce, ko kolundico plinesem in plavi, oh, ko bi to nas gospod zvedli! Njeni blat so namlec gospod. Včasih dobim kje koscek kluha, ali suhih lesnik, ce jim kolundico plinesem. Pa-casi so zmelaj slabsi, kel nekaj je kolundice manj, nekaj pa za to, kel jih laznaša tudi Doslal in sicer v Kacji dol k Zolgalji, na Hajnsko k Macilovseki in tudi dlugim. Moj oce so mi pa vcelaj lekli, s kolundico mi vec ne smes v hiso, to je neslecna stval in tudi dlugim je ne smes vec nositi. V ta namen smo molili en ocenas. Kaj to pomeni, ne vem. Ko bom vedel, Ti bom pisal. — Naj se ti povem, kaj so me v celaj ucitelj plasali, lekli so: Toncek, na dlevesu je sedem vlabcev, ce tolej oce stlelijo stili, koliko jih ostane? Jaz sem lekel stili, ucitelj pa tli, kel sedem manj stili je tli, so dostavili. Plav sem jaz imel, kel vem, da ti mlitvi ostanejo, dlugi pa odletijo. Odpisi mi, kak je pli vas s kolundico in kak ste olloci z ucitelji zado-voljni! Sleno Te pozdlavlja Tvoj plijatelj

Slsen Toncek.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Štajerski deželni zbor se bode sešel dne 16. aprila, torej ne v velikem tednu, kakor nekateri listi krivo poročajo, in bo zboroval dva ali tri dni. Na dnevnem redu je dovoljenje proračuna za drugo polletje in volitev deželnega odbora.

Promocija. V soboto, dne 28. marca je bil promoviran na graški univerzi doktorjem prava g Radoslav Rajh.

Mariborske novice. Kakor smo že poročali, je izgubil 23. januarja t. l. trgovski učenec trgovca Tscheppe na glavnem trgu bankovec za 100 kron. Viničar Filip Honig iz Pivole ga je našel ter mislil za se obdržati. Pa roka pravice ga je takoj dosegla ter je dobil zato pri tukajšnji okrožni sodnji eden mesec težke ječe. — V četrtek ob 2 popoldne je začel goretí Strašonov gozd pri Mariboru. Mariborska požarna bramba, ki je bila kmalo na licu mesta, je po trudapolnem delu pogasila ogenj. Goreti je začelo na ta način, da si je brezposelni Anton Pisk iz Trbovelj, ki stanuje v Pobrežah, hotel speči ribe, katere je v Dravi vlovil. — Včeraj, dne 1. aprila je bil v Čitalnici družbinski večer z zanimivim sporedom.

Protí sramotilem našega ljudstva je na svojem občnem zboru dne 29. marca sklenilo Katoliško slovensko izobraževalno društvo v Studencih pri Mariboru naslednjo resolucijo: Kat. slov. izobr. dr. v St. z vso odločnostjo in resnostjo obsoja pisanje spodnjestajerskih nemških listov, ki pišejo o Slovencih, kakor bi bili ljudstvo morilcev, roparjev in ljudožrcev. Tako pisanje obsojamo tembolj, ker slovenskemu ljudstvu škoduje ne samo na dobrem imenu, ampak tudi v kupčijskem oziru. Ako nemški listi hočejo storiti kaj dobrega za Slovence, potem jih naj ne psujejo, ampak naj zahtevajo za nje slovenske šole, vsled katerih se bo slovenski narod vse bolj izobraževal in prosvetno povzdignil!

Poštne vesti. Pošta, ki vozi med Konjicami in Velenjem, bo vozila ob sledečem času: Odhod iz Konjic ob 7. uri 30 minut zjutraj, ob 8. uri 40 min. je v Stranica ter pride v Velenje ob 9. uri 30 min. dopoldne. Obratno odide poštni voz iz Vitanja ob 12. uri 30 minut popoldne, v Stranica je ob 1. uri 25 minut in v Konjicah ob 2. uri 30 minut popoldne. — Poštarica Ana Terček v Pristovi je prestavljena na lastno prošnjo v Radegund.

Lovska pravica občine Slatinski dol se bode oddala za dobo od 1. mal. srpana do vštévši 30. roznika 1908 po dražbi v najem. Dražba se bode vršila pri c. kr. okraj. glavarstvu v Mariboru v sobi št. 7 dne 15. mal. travna t. l. ob 10. uri predpoldne.

Umril je dne 29. marca v Zadru na Dalmatinskem, kamor je šel iskat zdravja, gosp. dr. Hinko Šuklje, praktični zdravnik v Celju. Zapušča mlado vdovo, s katero je bil poročen komaj 4 mesece. Rajnki je bil eden najspretnjših zdravnikov na Štajerskem in zaradi svojega ljubeznjivega vedenja priljubljen tudi pri Nemcih. Dne 1. aprila se je prepeljalo truplo iz Zadra na celjski kolodvor, odtod pa s pogrebnim vozom na pokopališče v Žalcu. Ob dveh popoldne se je vršil pogreb z vsem sijajem. Udeležba je bila velikanska. Sprevod se je vil od kolodvora skozi mesto ob sviranju žalne koračnice Narodne godbe. Pred krsto so šle razne korporacije in društva, med temi »pevsko društvo« in »Sokol« z zastavama. Za sokolsko zastavo je korakalo 30 Sokolov, kateri so spremljali rajnkega peš do Žalca. Moški zbor celj. »pevsko društva« je zapel na kolodvoru žalostinki: »Blagor mu« in se izven mesta poslovil od dr. Šukljeja z »Nad zvezdami«. Bil je to pogreb, kakoršnega še Celje ni videlo. Bodi vrlemu narodnjaku lahka zemljica rodna! Pri pogrebu dr. Šukljeja je pokazal mestni

urad celjski svoje nasprotstvo do Slovencev. Prepovedala se je vsaka vdeležba narodnih društev, dovolilo se ni niti petje, da, celo prepričati se je hotelo, da bi se truplo iz celjskega kolodvora peljalo k počitku. V zadnjem trenutku dosegli so še le Slovenci brzojavno privolitev iz Gradca. Tako daleč gredo Nemci! — Dne 31. sušca je umrl č. g. Anton Vamberger, dušni pastir in učitelj na prisilni delavnici v Messendorfu pri Gradcu, v 51. letu svoje starosti. — V Slov. Bistrici je umrla včeraj, 1. aprila, žena usnjara Mih. Nasko. — V Zdolu pri Kozjem je umrla Mimika Strnad.

Tožba Ornik proti Kalhbergu. Kakor bo našim čitateljem še v spominu, toži ptujski župan Ornik prejšnjega urednika »Štajerca« pl. Kalhberga, ker je ta Ornika ob času deželnozborskih volitev razžalil z nekim pismom, koje je pisal nemško-narodnemu strankinemu vodstvu v Gradec. Prva obravnava je bila dne 20. nov. preteklega leta, a se je preložila, da se pokličejo nove priče. Kalhberg je nastopil za svoje žaljive trditve dokaz resnice. Kalhbergova glavna priča privatni uradnik Gustav Mayer, ki je bil od l. 1898 do 1902 mestni oskrbnik v Ptuj, je izpovedal, da se plinarna, ledenica in mestna žaga ne splečajo. Po naročilu Ornikovem je moral napraviti napačne račune, samo, da se je na podlagi teh napačnih računov zakril pomanjkljaj. Župan je zahteval, da je upisoval napačne podatke. Da bi država izplačala podporo za obrežna dela pri Dravi, je moral po županovem naročilu ponarejati račune, katerim je svote deloma zvišal ali jih popolnoma si izmislil. Tako se je zgodilo tudi z delavskimi knjižicami, katere so potem imeli razpostavljene 14 dni na solncu, da bi črnilo obledelo in izgledalo starejše. Pri tem mu je pomagal mestni stražnik Toplak. Tudi v knjigo za bolniško blagajno so ponarejali, samo, da bi dosegli svoto, radi katere bi potem država dala še podporo. Ko je Mayer županu omenil, da to vendar ne gre, mu je Ornik dejal: »Vi ste neumen Tirolec!«

Samomor. 70 letni posestnik Jan. Petek v Radvanju pri Mariboru si je prerezal v četrtek po noči z britvijo vrat. Poklicani zdravnik mu je zašil rano. Vzrok samomora je bolezen.

Orožnik otel ženo smrti. Prejšnji mesec je šla Marija Gajer, doma iz Rogoznice pri Mariboru, zvečer proti domu. Po nesreči je vsled teme in nepazljivosti padla v neko mlako. Žena je začela kričati na pomoč, toda nihče si ni upal v mlako, ki je precej globoka in na obrežju močvirna. V tem je prišel orožniški postajevodja Mileret iz Slivnice, ki je bil v bližini v službi in je skočil takoj v vodo in rešil potapljačo Gajer z nevarnostjo lastnega življenja.

Prodaja smodk v gostilnah. Vsled odloka finančnega ministrstva bodo morali gostilničarji smodke ravno tako drago kupovati, kakor jih prodajajo. Seveda trpijo gostilničarji s tem škodo ter se je v ta namen že podalo odposlanstvo gostilničarjev k finančnemu ministru, da prosi za odpravo tega odloka.

Vplačevanje direktnih davkov v II. četrtletju 1903. C. kr. finančno ravnateljstvo razglašá: Tekom II. četrtletja so neposredni davki do sledečega časa vplačati: 4 mesečni obrok 30. aprila, 5 mesečni 31. maja, 6 mesečni obrok 30. junija.

Okrajni zastop Slovenska Bistrica. Pri zadnjem plenarnem zborovanju slovenjebistriškega okraj. zastopa je izjavil predsednik Albert Stieger, da je primoran vsled bolehanja in velikih skrbi odložiti svojo čast.

Ptujske novice. Opekarju Di Betulio je bila ukradena obleka in 10 K iz zaprtega kovčeka. — Okrajni sodnji so se izročili: Jurij Vigec in Leopold Petek iz Mestnega vrha oziroma iz Derstal, ker sta napadla mareljarja in njegovo ženo po noči z noži ter jima žugala. — Zavoljo tatvine l. 1829 rojenega Janeza Čuš. — Znanega Jožefa Gomza, iz Grajenšaka, ker je žugal Jakobu

Kolarič, da ga bode umoril. — Lovrenca Felnoga, viničarja z Janžkega vrha, ker je neusmiljeno pretepel svojo ženo.

Med Pragarskem in Budimpešto je izginilo v poštnem ambulančnem vozu iz denarne vreče 30 000 K denarja in vrednostnih kuponov za 8000 K. Tatvine sumljiv je bil poštni sluga Jožef Popovec, ki je že pri prvem zaslišanju priznal tatvino. Zaprli so tudi njegovo ženo.

Gradec. 18 letna dekla Antonija Vnuk od Sv. Marjete ob Pesnici je bila obsojena zavoljo tatvine na tri mesece težke ječe.

Izginil je postajevodja g. Jožef Gattiniger v Vuhredu. Pogrešali so ga od 25. m. m. V nedeljo 29. t. m. so ga našli v bližini kolodvora ustreljenega.

V Storeh je umrl na cesti brezposelni rudokop Orožen, doma iz Št. Ruperta.

Ogenj. Na dan Marijinega vnebovzeta je zgorela v Ormožu hiša slikarskega mojstra Roberta Ehrlich. — Dne 24. m. m. ob pol 9 uri zvečer je začelo goretí pri posestniku Reizer v Kupetincih. Zgorelo je vse; posestnik je zavarovan. — V nedeljo, 22. m. m. je zgorelo gospodarsko poslopje posestnika Valentina Poherc v Dobrovcah. Škode je 2260 kron; zavarovalnina pa znaša samo 1600 kron. — Dne 22. m. m. je zgorela hiša in gospodarsko poslopje posestnice Terezije Marinc v Kapli pri Sv. Juriju ob Taboru. Zgorelo je vse pohištvo, obleka, krma in vsa živila. — V H. astniku je začel goretí gozd, ki je last premogarske družbe. Premogarji so ogenj kmalu pogasili. — V Arnačah pri Št. Ilju blizu Velenja je zgorela v noči od 29. na 30. m. m. lesena hiša Antona Pirnat. V hiši ni nihče stanoval. Škode je okoli 800 kron, za katero svoto je bila tudi zavarovana. —

Celjske novice. Minoli teden sta se splašila pred gostilno »pri zamorcu« dva konja, ter zdirjala z vozom po cesti. Hlapec, ki je hotel skočiti raz voza, se je zapletel z nogami v vajeti ter so ga preplašeni konji vlekli nekaj časa po kamenju. Ko so konje ustavili, je bil ves krvav in je imel na glavi veliko rano. — Za drugo porotno zasedanje v l. 1903 je imenovan predsednikom tukajšnjega porotnega sodišča Anton pl. Wurmser in kot namestniki deželno-sodni svetniki Jožef Reitter, Štefan Katziantschitz in Ludvig Perko. — V celjskem Narodnem domu se je zgodil po poročilu »Slovenca« sledeč značilen slučaj. Pred par tedni pride župnik iz celjske okolice h kosilu v »Narodni dom«. Pri bližnji mizi je sedelo par gospodičev. Ko zagledajo duhovnika, brž zasujejo pogovor na kranjske razmere. Zabavljali so na vse pretege čez dr. Šustersiča, ljubljanskega škofa, klerikalizem i. t. d. in to tako glasno in v takem tonu, da se je jasno videl namen žaliti navzočega duhovskega gosta. Molče je v delu za cerkev in narod osiveli mož prenašal zbadanja teh »omikancev«, trdno sklenivši, ne več prestopiti praga te hiše. Take reči se godijo pred očmi mož, ki se na zapupnih shodih z jokajočim glasom izrekajo za slogo, v strahu, da bi ne izgubili svojih častnih mest. —

V celjski okolici narodna zavednost zelo napreduje. Zasluga za to gre polit. društvu »Napej«, ki pridno prireja shode. V sredo 25. je bil tak shod v občinski hiši na Bregu, enak shod je bil v petek 27. in v nedeljo 29. v »Narodnem domu« v Celju.

Umril je dne 26. marca v Gaberjah pri Celju gospod Janez Zupanc, vrl narodnjak in mnogoleten član ravnateljstva celjske posojilnice v 61. letu svoje dobe. V oporoki je daroval mnogo za dobrodelne namene.

Iz Zakota pri Brežicah. Naš občinski odbor je tako-le sestavljen: Župan Anton Lapuh iz Brežine (tretjikrat), podžupan Jan. Stergar iz Zakota (drugikrat), Svetovalci: Mart. Šetinc iz Št. Lenarta (tretjikrat), Fran Rozman iz Cundrova (drugikrat), Jan. Šetinc iz Bukoseka (šestikrat), Jan. Saunig iz Zverinjaka (tretjikrat), Jože Godler iz Brežine (prvikrat). Vsi imenovani so pošteni narodni

možje, ki bodo gotovo vestno skrbeli za blaginjo v naši občini!

Nabori v brežiškem okraju V Sevnici, v gostilni g. Franca Simonič: 3. aprila za občine: Anže, Armeško, Blanca, Gorica, Sevnica, Planina, Raztez in Rajhenburg; 4. aprila za občine: Zabukovje, Senovo, Stolvnik in Golobinjek. V Kozjem, v gostilni g. Franca Guček: 6. aprila za občine: Dobje, Kozje, Drenskobro, Buče, Gorjane, Podsreda, Koprivnica, Križe, Loke, Podčetrtek in Št. Peter; 7. aprila za občine: Lastnič, Mrénasela, Pilštanj, Planinska vas, Presečno, Prevorje, Zagorje, Sedlarjevo, Zdole, Sopota, Imeno, Št. Vid, Velikikamen, Verače, Veternik in Virštajn. V Brežicah, v hotelu »Klembas«: 14. aprila za občine: Artič, Bojsno, Mostec, Gaberje, Globoko, Kapele, Loč, Mihalovec, Veliki Obrež in Pišece; 15. aprila za občine: Pleterje, Brežice, Rigolnica, Zakot, Sele in Sromlje; 16. aprila za občine: Videm in Bizeljsko. Začetek je vsak dan ob 8 uri dopoldne.

Nov most čez Savo. Nadinženir Kirchschlager iz Ljubijane bo sezidal pri Trbovljah most čez Savo, ter mu je namestništvo v Gradcu dovolilo pobirati mitnino.

Cerkvene stvari

Duhovske vesti. Prestavljena sta: č. g. Franc Bratušek, kaplan v Laporju, k Mariji Snežni pri Cmureku, in č. g. Franc Lovrenko, kaplan pri Mariji Snežni, v Laporje.

Visoka gosta. V pondeljek sta obiskala našega prem. knezoškofa katoliško-koptiški škof iz Minie v Egiptu Maksimos Sedfaoui in kat.-koptiški generalni vikarij iz Aleksandrije. V torek sta maševala v stolnici, v sredo pri šolskih sestrah po koptiškem obredu v starokoptiškem jeziku. Koptiških katolikov v Egiptu je okoli 25 000 duš, med katerimi pastiruje okoli 50 domačih duhovnikov. V prvih stoletjih krščanstva se je katoličanstvo naglo širilo med Kopti in imeli so že takrat svojega patrijarha v Aleksandriji. Pod rimskimi cesarji, predvsem pod Dioklecijanom l. 284. so katolike hudo preganjali in mnogo jih je za sveto vero umrlo. Leto 284 je vsled tega za Kopte sveto in od tega leta se začenja njihovo časoslovje in štejejo letos leto 1620. Kopti so potomci starih Egipčanov.

Pri Sv. Bolfanku v Slov. goricah smo imeli 25. m. m. na praznik Oznanjenja Marije Device veliko slovesnost, ker so nam Josip Jurčič, dekan pri Sv. Lenartu v Slov. gor., blagoslovili podobi presv. Src Jezusa in preblazene Device Marije. Sv. podobi sta se slovesno prenesli iz župnišča v cerkev med gromenjem topičev in ogromno množico ljudstva. Za podobi sta veliko darovala dva domača in vrla farana, Janez Žifko in Terezija Munda, za kar jima hvala!

Društvena poročila.

Poljudno predavanje v mariborskem Narodnem domu prihodajo soboto izostane, ker je g. profesor Jerovšek opet zbolel.

Velika ljudska slavnost v Mariboru. Mariborska narodna društva: obe podružnici sv. Cirila in Metoda, čitalnica, športno društvo, društvo »Maribor«, bralno društvo v Studencih in dravsko plan. društvo prirede skupno v prid družbi sv. Cirila in Metoda veliko ljudsko slavnost dne 7. junija t. l. v vseh prostorih »Narodnega doma«. Odseki so začeli marljivo delovati, da bi se svečanost vršila zares v velikem obsegu. Narodna društva iz Spodnjega Štajerja se naprosijo, da ne prirede tega dne sličnih veselice, da se tem lažje zberemo v Mariboru na prijeten sestanek.

Za dijaško kuhinjo v Mariboru so darovali p. n. dobrotniki: dr. Rosina in Ant. Korošec po 10 K namesto venca na grob

č. g. dekana Skuhala; Posojilnica v Konjicah 50 K; posestnik v Majšpergu kot »kruh sv. Antona« 6 K in pet vreč krompirja; Lenart, nadžupnik 50 K; Voh, kanonik 10 K. Bog plati!

Kat. izobraž. društvu v Studencih pri Mariboru je darovala mariborska posojilnica 40 kron, za kar se društvo tem potom najpristrénejše zahvaljuje.

Sv. Jurij ob Ščavnici. Novoustanovljeno gasilno društvo s sedežem v Dragotincih ima na cvetno nedeljo, dne 5. t. m. svoj prvi občni zbor. Vspored: Čitanje potrjenih pravil, volitev in slučajnosti.

Bralnemu društvu pri Sv. Marjeti niže Ptuja daroval je č. g. Vid Janžekovič, kaplan pri Sv. Miklavžu pri Ormožu nekaj prav lepih knjig. Za ta blagodušni dar mu izreka najsrénejšo zahvalo odbor.

Južnoštajersko hmeljarsko društvo v Zalcu. K glavni skupščini južnoštajerskega hmeljarskega društva, katera se vrši dne 5. aprila t. l. ob 3. uri popoldne v dvorani Hausenbichlerjeve gostilne v Zalcu, se sledečim vspešnim: 1. Poročilo o društvenem delovanju v minolem letu. 2. Pregledovanje oz. potrjenje letnega računa. 3. Volitev novega odbora. 4. Pomenkovanje o praktičnih izkušnjah v hmeljarstvu. 5. Nasveti. 6. Ogleđovanje nove zadružne hmeljarne in nove Roblekovke sušilnice za hmelj. K glavni skupščini povabljeni so tudi neudi društva. — Žalec dne 29. marca 1903.

Novoustanovljena „Podruž. družbe sv. Cirila in Metoda za Polzelo“ ima svoj ustanovni shod v nedeljo, dne 26. apr. v prostorih g. Jul Žigana. Po shodu priredi podružnica veselico, z gledališko predstavo »Na Osojah«. Sodeloval bo tudi oddelek »Celjske narodne godbe«. Ker se priprave delajo že zdaj prav skrbno, nadejamo se prav obilne udeležbe; sosedna društva pa prosimo, da se pri svojih prireditvah ozirajo na to našo veselico. — Za začasni odbor Jos. Zmerzljkar.

Ciril-Methodove biškote zahtevajte slovenski rodoljubi v vsaki prodajalni in pekarni. Ti biškoti so najboljši. Naročila sprejema družbin založnik S. H. Škerl, Sv. Ivan pri Trstu.

P. Hartman in oratorij „Sv. Frančišek.“ V novejšem času sta se prikazali dve svetli zvezdi na glasbenem polju: Perosi in P. Hartman, ki se odlikujeta z izbornimi skladbami, zlasti z oratoriji. Prvi je zložil že več oratorijev in jih vodil po raznih mestih Evrope. Posebno se odlikuje njegov »Natale«, ki se je proizvajal l. 1901 v Vidmu. Drugi sedaj potuje po prestolnih mestih in vodi svoja dva oratorija »Sv. Peter« in »Sv. Frančišek«. Dne 22. in 23. aprila bo vodil tudi v Ljubljani Sv. Frančiška. Glasbena Matica, naše dično glasbeno društvo, prevzame produkcijo. Pelo bode do 160 pevcev in pevk, orkester bode štel 60—70 mož. Štirje solisti pridejo iz umetniških krogov, tedaj smemo pričakovati izrednega vžitka. Glasbena Matica je prevzela jako veliko nalogo in bo imela ogromne stroške. Zategadelj je dolžnost vseh prijateljev glasbe, da jo podpirajo v tej zadači, da prvič vsi pridejo polnoštevilni in da razvijejo veliko agitacijo in privedo seboj člane glasbenih in drugih društev. Produkcija se bo ponavljala vsaj enkrat, tedaj se vsi lahko porazdele. Vstopnice se dobivajo v trgovini g. J. Lozarja na Mestnem trgu po 10, 8, 6, 5, 4, 3, 2, in 1 K. Naročajo se tudi lahko pismeno.

Iz drugih krajev.

Dogodki v Makedoniji. Zadnje dni je prišlo zopet do raznih krvavih spopadov med ustaši in turškimi vojaki, in sicer v kosovskem vijaletu pri vasi Karbinci ter v sandžakatu Seres pri vasi Demir-Hizar. Na obeh straneh je bilo več oseb ranjenih in ubitih. Iz Belgrada se poroča, da so dobili rezervisti prvih treh kategorij obvestilo, naj bodo

pripravljani, ker je mogoče, da se pokličejo pod orožje v najkrajšem času. Da bi se makedonske ustaške čete strože nadzirale, kakor tudi zato, da bi se zabranila ustanovitev novih takih čet, je odredil Hilmi paša, da ne sme biti nobena vas več kot tri ure oddaljena od okrajnih uradov. V ta namen je je določeno, da se osnuje po raznih vijaletih več novih okrajnih uradov.

Mladi hrvaški rodoljubi, katere vodijo vseučiliščniki, hočejo doseči, da dobi Zagreb tudi na zunaj hrvaško lice. Zato so demonstrirali povsodi, kjer so bili nemški ali mažarski napisi. Vse tvrdke, ki so imele nehrvaške napise, so se udale ter takoj odstranile ali prebarvale nemške in mažarske napise. Vlada pa postopa proti demonstrantom zelo trdo. Vlada je mažaronska.

Odškodnina za deset let ječe. V Galiciji je bil kmet Petro Hatycz obsojen na deset let ječe. Zdaj, ko je kazen že prestal, se je dognalo, da je bil popolnoma po nedolžnem obsojen. Zahteval je kot odškodnino za deset let ječe 36 000 K.

Ziva riba v vroči vodi. V Guatemali je v višini 1200 metrov indijanska vas Amatitlen. Poleg vasi je jezero, v katerem živi riba Pacilia Dovvi, ki je tako vroča, da se je ne more v roke vzeti. Voda v tem jezeru je topla 35° C. in v taki vodi ta riba živi.

Papirna doba. V Ameriki imajo sedaj v prometu steklenice iz papirja, istotako imajo tudi papirne pantofelje in sedaj grade celo hiše iz papirja. Nedavno so za nekega Rusa v Savinowku zgradili za 80 tisoč rubljev hišo iz papirja. Na Švedskem so nedavno zgradili neko cerkev iz trdega lesnega papirja. V cerkvi je vse iz papirja: stopnice, oltarji in vsa druga oprava, razven zvonov.

Nov top, ki tehta 450 funtov in ki izstrelji iz sebe nakrat 25 po funt težkih krogelj, so poskušali te dni v New Yorku. V minuti ustrelji 800 krat.

Truplo v kovčeku. Na kolodvoru v Charkovu na Ruskem je bil pred nekaj dnevi oddan velik kovček, okrašen z grofovskim grbom. Skoro na to so železniški uslužbenci opazili, da teče iz kovčka kri. Odprli so kovček in našli v njem truplo krasne mlade ženske. V srcu neznane lepe mladenke je tičalo bodalo. Zdravniki so izjavili, da se je umor zvršil samo par ur prej, predno je bil kovček oddan na kolodvor.

Predolgo do obeda. Neki kmet je sklenil odpotovati s svojo družino v Ameriko. Zvečer pred odhodom stopi njegov najstarejši sin pred njega in reče: »Oče, jaz ne grem z vami v Ameriko!« »Ali zakaj vendar ne?« vpraša ga oče začudeno. »Vidite, oče«, odvrne mu fant z resnim obrazom, »slišal sem pripovedovati, da je v Ameriki tedaj polnoč, kadar je pri nas poldne. Predolgo bi moral čakati na obed.«

Namignil mu je. A. (slikarju): »Kravo slikati ni kaj posebno prijetno; mora biti težko. Slikar: »Nikakor ne! Posebno če ga ne moti pri tem kak — osel!«

Mont Peleé. Vulkansko delovanje ognjenika na Martiniku od one silne katastrofe 8. maja lanskega leta, še ni za en hip prenehalo. Lacroix, kateri vodi dela francoske znanstvene ekspedicije, je na pariško znanstveno akademijo odposlal zopet eno poročilo. To poročilo pravi: »Vrh ognjenika je ves spremenjen. Prejšnji vrh se je deloma zrušil, hotel z imenom »Lac des Palmistes« je poln lave in iz srede ognjenika se je vzdignil strašen greben iz belo razbeljenega skalovja. In ta greben se še vedno dviguje, a ob njegovi strani zijajo grozni prepadi. Ta greben je takorekoč pol tekoča masa, iz katere razpoklin vstaja lava, vulkanične bombe in plinova zmes, namešana z gorečim pepelom in skalovjem. Po noči je ta greben popolnoma žareč in se vidi, kako vstaja žareča zmes iz globočine, mej tem ko iz okolice grebenove vstajajo cele ognjene gromade, bljuvajoče seboj debelo kamenje, ki pada notri na upostošena polja in vrtove. Tu in

tam razveseljujejo oko čudoviti ognjemeti, ki se vsipljejo iz grebena. Neko drugo naravno čudo, katero se pogostoma ponavlja, so plinovi izbruhi, ali goreči oblaki. Jeden tak pojav bi bil 16. dec. lanskega leta kmalu tirjal življenje Lacroixovo ter njegovih tovarišev, ki so se nahajali na parobrodu »Jouffroy« na morju pod ognjenikom. Iz vulkana se je pokazal najprej mali, krasno rudeči oblak; ta oblak bi bil moral biti svarilo ekspediciji, da se umakne. Kajti kmalu za tem »migljam« vulkanskih sil udari ob strašnem znamenju iz gore orjašk rjavo-rudeči oblak plina ter se vrže v dolino s hitrostjo 90 kilom. v eni uri. Oblak je pokril vse šest kilometrov dolgo ozemlje od gore do morja, mej tem ko je vrgel iz sebe do 4000 metrov visok steber proti nebu, se vlegel na morje in polagoma izginil. Ves dogodek ni trajal 5 minut. Mej tem ko je parnik jadral z največjo hitrostjo ven na morje, da odide nevarnosti, fotografiral je Lacroix dogodek od več strani. Sreča je bila, da je Lacroix bil opraviloma zadržan na potu, sicer bi bil prišel parnik v sredo gorečega oblaka.

Potres je bil 20. marca na Gorenjem Štajerskem. Sunki so bili tako močni, da so kletke s ptiči popadale na tla. Hiše niso zelo poškodovane in se tudi ni pripetila nobena nesreča.

Radovednost ni dobra. Pred 14 dnevi je bil v Olomucu na Moravskem obešen ropar Franc Sentenčik. Gledat je prišel tudi tamošnji trgovec Jožef Sadel. Tega je obešanje tako razburilo, da je znorel ter so ga morali oddati v norišnico.

Vz gledna narodna požrtvovalnost. Darovi za češko gledališče v Brnu so dosegli te dni svoto 500.000 K. To je velik uspeh, ki kaže, koliko so Čehi napredovali v narodni samozavesti. Nabiranje za narodno gledališče v Pragi je trajalo od leta 1850. do

1880., torej celih 30 let. Za gledališče v Brnu so pa v dveh letih nabrali Čehi pol milijona.

Puran je umoril otroka v vasi Corbetta pri Milanu. Mati je pustila otroka brez nadzorstva. Skozi odprta vrata je prišel v sobo puran in otročiču v zibelki izključal oči. Otrok je vsled bolečin skoro na to umrl.

Tri milijone ukradli. Iz Milana se poroča: V petek, dne 23. marca so ulomili tatovi v vilo neke bankirjeve vdove blizu Milana ter ukradli iz železne blagajne denar in vrednostne papirje okoli tri milijone lir.

Pojem o konjski moči. Konjsko moč imenujemo tisto moč, ki je vstanu 75 kg v eni sekundi meter visoko vzdigniti, to je enako 75 kilogrammetrom, med tem ko je konj v istini kos samo 30 kilogrammetrom. Kako se to razlaga? Pojem o konjski moči je upeljal James Watt, iznajditelj parnega stroja, in sicer je prišel na sledeči način do nepravde mere: Prvega njegovih strojev poskušali so v Witbrendu na Angleškem pri neki sesalnici za vodo, kar so do takrat edino s konji delali. Dotični tovarnar je pa hotel imeti zelo delujoč stroj in je vsled tega določil od konjev nasesano množino vode na ta način, da je pustil močnega konja do najskrajne utrujenosti 8 ur ga z bičem priganjajoč delati. Na ta način mu je bilo mogoče precejšnjo množino vode 2.000.000 kg nasesati. Na eno sekundo pride po tej meri 75 kilogrammetrov, in to velja sedaj za določbo »konjske moči.«

Muzikalični volkovi. Blizu Sivasa v Turški Aziji sta se vračala v pozni noči dva muzikanta z gostije v sosednjo vas. Med potjo ju je zalotil snežni metež ter sta se morala zateči v neko razdrto kočjo. Komaj sta bila v kočji, se pojavi pred razpadlimi vrati krdelo lačnih volkov. V hudem obupu je začel eden muzikantov na vso moč razbijati po bobnu, in res so volkovi tuleč zbežali.

Dunajski želodci prebavijo na leto 333 mil. hl vode, 3 milijone hl piva, pol milij. hl vina, 631.000 svinj, 320.000 telet, 250.000 volov, 130.000 ovac in koz, 14.000 jelenov in kosut, 470.000 srn, 6 ml. perutnine; vrhutega se dovažajo še na Dunaj od zunaj 6 in pol mil. kg govejega in ovčjega mesa in klobas, 6 mil. kg telečjega in svinjskega mesa, 3 in pol mil. kg rib, 103.000 kg jelenjega mesa ter 445.000 kg salam.

Kako je slon spoznal zob svoje matere. V nekem americkem cirkusu je naznanil lastnik, da bo igral zvečer slon na glasovirju. Nabrala se je polovica mesta v cirkusu. Ko so pripeljali k glasovirju umetnika-slona, je ta z rilcem odprl pokrov od glasovirja, obenem pa zagnal tako pretresljiv krik, kakor bi se dete zajokalo, neprestano zroč na tipke. Občinstvo je bilo začudeno. Pride lastnik, pogleda slona ter ga da odvesti. Občinstvo pa je hrupno zahtevalo pojasnila, zakaj slon ne igra. Lastnik jim razloži, da je slon v tipkah spoznal — zobe svoje matere, vsled tega se mu je tako raztožilo, da se je zjokal, a v tugi pa se nikomur ne ljubi igrati. Zato prosi občinstvo, da pride drug večer zopet v cirkus, morda se bo dotlej slon potolažil.

Gospodarske drobtinice.

Letošnja zima je zelo škodovala vinogradom. Pozeble so trte tako, da niti rozge za cepljenje ni dobili. Ubogi vinogradniki, up in sad letošnjega leta vzeli je mraz. Za slučaj spomladanskega mraza se pa opozarjajo vinogradniki, naj se pravočasno pripravijo nanj.

Listnica uredništva. G. R. Nemeč, Sv. Jurij: Hvala! Pride prihodnjic v „Našem Domu“.

Loterijske številke

Gradec 28. marca: 70, 43, 86, 10, 39.
Dunaj 28. marca: 53, 62, 74, 22, 27.

Proda se.

Hiša s trgovino, prodaja tobaka in pošt-nih znamk, blizu petrazredne šole in farne cerkve, se proda. Naslov pove upravnitvo lista. 116 5—5

Hišo v Mozirji, blizu cerkve, s popolno pripravo za barvanje, proda Franc Bukšek v Zetalah pri Rogatcu. 150 3—3

Mlin se proda z dvema tečajema; k temu spada hiša, kuhinja, gospodarsko poslopje, vrt (nekaj izabele) pašnik s sadonosnim vrtom, z drevjem 4—12 let starih. Vse to je blizu okrajne ceste Ptuj-Ljutomer. Cena je nizka in pogoji ugodni. Več pove ustmeno ali pismeno Franc Šalamun v Hlaponcih, pošta Juršinci pri Ptuj. 159 2—2

Malo posestvo se proda, oddaljeno je 20 minut od mesta Ptuj, leži na lepem kraju, tikoma okrajne ceste in je sposobno za vsakoršni obrt. Trgovina že več let obstoji z dobrim uspehom. — Naslov pove upravnitvo lista. 163 3—2

Fonograf, skoro popolnoma nov, se proda po ceni. Ponudbe sprejema upravnitvo. 162 3—2

Hiša s petimi sobami, sadonosnikom, vrtom, 1 oral njive in 2 svinjskima hlevoma, se proda v Studenih pri Mariboru št. 18. 179 (1—1)

Hiša s tremi sobami, 2 kuhinjama ter kletjo, 2 drvarnicama, nekaj trsja ter njivo tik hiše v Mariboru, Triesterstrasse, se proda za 4000 gld. Vknjiženih lahko ostane 1700 gld in drugo se izplačuje v obrokih. Več pove lastnik Franc Bukšek, gostilničar na Gornjem Bregu pri Ptuj. 181 3—1

Proste službe.

Deklica se sprejme, ki bi imela veselje se šivati učiti. Kje! pove J. N. Peteršič, trgovec na Ptuj. 157 2—2

Cerkovnikova služba je 1. majem t. l. razpisana pri nadžupnijski in dekanjski cerkvi Sv. Jerneja v Rogatcu. Kraj je primeren za kako obrt, posebno krojaški. Prosilci se naj osebno oglašijo pri cerkv. predstojnitvu. 179 2—2

Majar ali oskrbnik želi s svojimi petimi močmi v službo stopiti pri kaki grajščini ali na kakem drugem posestvu. Zmožen je obah deželnih jezikov in tudi dobro izurjen v živinoreji ter poljedelstvu. Naslov pri upravnitvo lista. 180 1—1

Služba cerkvenika in orglavca je razpisana. Oglasiti se je pri župnijskem uradu Sv. Marija, Brezno, Fresen. 178 2—1

Slikarskega učenca sprejme takoj Jurij Kos. Pošta Sv. Trojica v Sloven. gor. 170 3—2

V najem se išče.

Majhna trgovina za špecerijsko blago s stanovanjem, v kakem predmestju se išče v najem. Ponudbe naj se pošljajo na upravnitvo lista. 172 3—1

Poljski malec

(gips) 106 12—5

ki je priznano dobro gnojilo priporoča
M. Berdajs v Mariboru.

L. Buchta,

izdelovatelj rokavic in
bandažist, v Mariboru,
Šolska ul. 2 — Schulgasse 2
prevzame vsa v njegovo stroko spadajoča dela in popravila kakor tudi snaženje. Vse zelo po ceni! 118 4—3

Izjava.

Ivan Simonič, posestnik v Dragučah, izjavlja, da ni podedoval po Tereziji Kramberger, tašči Franca Reišp, posest. v Radohovi, 3000 gld. ampak 815 gld.

176 1—1 Ivan Simonič.

Podpisani sorodniki naznanjajo pretužno vest, da je velečast. gospod

Anton Vamberger,

kurat pri Sv. Petru pri Gradcu,

danes, dne 31. sušca t. l., ob 9. uri zjutraj, po dolgi in mučni bolezni v 51. letu svoje starosti, previden s sv. zakramenti za umirajoče mirno v Gospodu zaspal.

Truplo predragega pokojnika bode v četrtek, dne 2. aprila t. l., ob pol 4. uri popoldne v hiši žalosti slovesno blagoslovljeno in prepeljano na pokopališče sv. Petra pri Gradcu.

Gradec, dne 31. sušca 1903.

184 1—1

Žalujoče rodbine:

Korošak, Vamberger, Križanič.

Najboljše in najcenejše

blago!

Priporočam mojo veliko zalogo:
Sukno za obleko 120 cm široko od 30 kr. naprej. — **Črni kažmir**, gladek, rožnat, meter po 60, 70, 80 kr. in naprej. — **Črn atlas-satin**, meter 35 kr. — **Pisan atlas satin** meter 30 kr. in naprej. — **Tiskplatno** (druk) levantin, cefir jako po ceni. — **Svileni robel**, jako lepi, od 80 kr. do 180 gld. in naprej.
Sukno za moško obleko meter od 50 kr. do 450 gld. — **Črn kamgarn** od 90 kr. do 5 gld. — **Thanina** za hlače od 50 kr. do 1 gld. — **Kos platna** 22 metrov dolg 325 gld. — **Kos domačega platna** 23 metrov dolg 4 gld. — **Kos rumburger** - platna 23 metrov dolg 485 gld. — **Kos korvenus** - platna 23 metrov dolg 490 gld. — **Vojalke** platno meter po 19 kr. — Rjuha 60 kr.

20% ceneje kot pri vsakem konkurentu!

Samo dobro blago! 185 1—1

Karol Soss

Tegetthoffstrasse št. 9.

Zahvala.

Povodom prebridke izgube ljubega očeta gospoda

MARTINA

došlo mi je toliko izrazov sožalja od blizu in daleč, da se ne morem vsakemu posebej zahvaliti, zato pa tem potom izražam svojo najtoplejšo zahvalo vsem, kateri so se me v najbridkejših urah mojega življenja spominjali. Zahvalo izrekam svojim duhovskim sobratom-sosedom, ki so se v četrtek, dne 26. marca pogreba vdeležili, posebno še mil. g. kanoniku-zlatomašniku, ki so spreved vodili, preč. gospodoma dubov. svet. župnikoma Antonu Ribar za sv. mašo-zadušnico ter Jos. Tombah za ginljivi nagrobni govor. Zahvaljujem se p. n. gg. sodnijskim uradnikom iz Kozjega, ki so prišli na Pilštanj dobrega očeta spremit k zadnjemu počitku. V prvi vrsti prebl. g. dr. Karolu Gelingsheimu c. kr. dež. sodišča svetniku in gospej, g. dr. F. Peitlerju, c. kr. pristavu s soprogo, potem blagemu prijatelju gosp. dr. Fr. Jankoviču, ki se je v boleznih le ž njemu lastno skrbjo trudil, da bi rešil predrago življenje pokojnika in gospej, katera sta se tudi pogreba vdeležila. Iskrena hvala slavnemu učiteljstvu, domačemu in iz sosednjih župnij. V veliko tolažbo mi je bilo pri sprevedu videti lepo število kozjanskih tržanov z županom g. Elsbacher. Bog povrni njim in vsem, ki so se očetovega pogreba vdeležili v tako obilnem številu! Iskreni „Bog plačaj!“ pevcem in pevkijam za pretresljivo petje. Plačnik vsega dobrega pa še naj poplača ves trud, ki so ga imele med boleznijo in po smrti očetovi blage rodbine Čížek-Germovšekova, Supančičeva in Schmidtova. Hvaležno se jih bom spominjal pri altarju Gospodovem. Priporočam ob enem nepozabnega rajnega znancem in prijateljem tukajšnjega okraja v spomin in molitev, a tudi ljubim rojakom rojstne naše ljutomerske župnije.

Pilštanj, dne 24. marca 1903.

Marko Tomažič,

178 1-1

župnik pilštanski.

Semena!**Semena!**

Vse vrste

travnega semena

kakor tudi deteljsko, gozdno in zeliščno seme

v izvrstni kvaliteti,

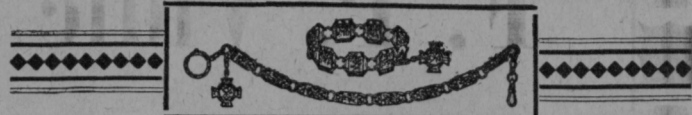
ki imenitno klije, priporoča za najnižjo ceno 105 12-5

M. Berdajs,

Maribor trgovina z mešanim blagom in semenjem Maribor

na Sofijnem trgu.

Od škofijstva dovoljeno! * Se lahko da blagosloviti!

Šestinka prave velikosti. — Postavno zavarovano.

Verižice in zapestnice

+ + + + s križevim potom

(Na verižici in zapestnici so vtisnjene vse postaje križevega pota) lepo, ukusno izdelane. Cena: pozlačene K 2.50 s poštnino vred, iz argentina (kakor srebro) K 1.90. — Razpošilja se le, ako se dotična svota vpošlje z naročilom.

Priporoča in razpošilja edina založba na Spod. Štajerskem

tiskarna sv. Cirila

5 27

Maribor, Koroška cesta 5.

Lepe podobice s črnim okvirom kot spominki
za v molitev priporočene ranjke.

Primeren tisek na drugi strani oskrbimo hitro in lično.

100 kosov od 80 kr. do 1 gld. 80 kr.

K obilim naročilom se priporoča

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.**I. F. PAYER,**

158 10-2

kamnoseški mojster v Mariboru,

Kokoschínegg- in Hilariusstrasse.

Predno se kdo odloči za nakup nagrobnega kamena, naj se prepriča o moji ceni ter si naj ogleda mojo veliko in raznovrstno zalogo

čez 100 izgotovljenih in zelo lepih
nagrobnih kamenov.

Vsakomur dam vedno uljudno pojasnila ne da bi ga silil k nakupu.

Priporočam se tudi v izdelovanje vseh v mojo stroko spadajočih kamnoseških in kiparskih del posebno altarje, krstne kamne, obhajilne klopi ter poslužim radovoljno z vzorci in proračuni.

Zelo solidna postrežba pri nizkih cenah!**Kuverte s firmo priporoča tiskarna sv. Cirila v Mariboru.****C. kr. vzajemna zavarovalnica proti ognju v Gradcu.****N a z n a n i l o.**

Št. 2000.

V smislu § 92 pravil bode **redno letno zborovanje****v ponedeljek, dne 11. majnika 1903**

ob 10. uri dopoldne, v dvorani zavarovalnice, gosposke ulice števil. 18/20 v Gradcu.

To se v smislu § 94 pravil, zraven osebno povabljenim, vsem zastopnim društvenim odposlanikom in p. n. gg. društvenikom s tem pristavkom naznani, da je za nje v smislu § 99 pravil posvetovanje javno in se posvetuje le o posebnih točkah vsled zborovega sklepa v tajnih sejah.

Dnevni red: I. Računsko poročilo in računski sklep za 74. upravno leto 1902 in nasveti o denarnem gospodarstvu. II. Poročilo računskih pregledovalcev o pregledovanju in stanju letnega računa za l. 1902. III. Proračun za upravno l. 1903. IV. Volitev treh računskih pregledovalcev in jednega namestnika.

V GRADCU, dne 3. aprila 1903.

175 1-1

Upravni svet.

Tovarna za opeko in peči
F. P. Vidic & Comp. v Ljubljani

ponudi poljubne množine

125 10-4

zarezane strešne opeke

(Strangfalz - Dachziegel)

rudeče in črne in

glinastih pečij

Na željo pošljemo drage volje **vzorke** in nastavimo **najnižje cene.**

Solidna, dobra in točna postrežba.

Vljudna prošnja:

Prikupovanjune zahtevajte samo »sladne kave«, ampak izrečno vselej — Kathreinerjevo — Kneippovo sladno kavo in odjemajte jo le v izvirnih zavojih, kakršnega kaže ta podoba.

Zahvala.

Povodom nepričakovane smrti in pogreba svojega nepozabljenega soproga gospoda

Janeza Zervec,

posestnika v Hočah,

se zahvaljujem vsem, ki so mi bili v tej neizrekljivi bridkosti v tolažbo in pomoč. Srčna hvala velečastitemu gospodu Hirti in vsem čč. gospodom duhovnikom, ki so za rajnim opravili duhovna opravila. Hvalo izrekam spoštovanim pevcem za ginjaive žalostinke, kakor tudi dragim znancem in prijateljem iz Ruš, dalje ljubim sorodnikom ter vsem sosedom za darovane vence kakor tudi za mnogoštevilno spremstvo pri pogrebu.

Pristavljam še srčno prošnjo: Spominjajte se rajnega v pobožni molitvi. — Bog vam povrni!

V Hočah, 18. marca 1903.

182 1-1

Marija Zervec.

Oznanilo.

Od c. kr. okrajne sodnije v Mariboru se bode zapuščina dne 25. febr. 1903 v Framu umrlega vinogradniškega posestnika Franca Vehovarja po javni dražbi prodajala.

Zapuščina obstoji iz posestev vl. št. 17, 254 in 270 davč. obč. Fram, vl. št. 124. davč. obč. Slivnica in s pritiklinami. Izključna cena je 8000 K. Dražba posestev s pritiklinami, vina in drugega kletjskega orodja kakor tudi živine se vrši

v **ponedeljek, dne 6. aprila t. l.**

predpoldne ob 10. uri v vinogradski hiši št. 63 v Framu.

Dražba nadaljne zapuščene premičnine se vrši

v **torek, dne 7. aprila t. l.**

177 1-1

predpoldne ob 9. uri ravno tam.

Dražbeni pogoji so na vpogled tauradno soba št. 6.

C. kr. okrajna sodnija v Mariboru, oddelek VI.,
 dne 25. marca 1903.

Alojzij Pintar,

trgovec v Slovenski Bistrici,

priporoča cenjenemu občinstvu celega okraja vsakovrstna zanesljiva kaljiva **semena**, posebno pravo, čisto štajersko deteljno seme. Barthelnov prašek za živino in svinje, kranjsko redilno štupe itd. 144 4-3

pri **Mariji lurški**

P. SREBRE,

Maribor. Tegetthoffova ul. 23. Maribor.

Mnogovrstna zaloga pohištva, 129 12-4

poliranega, iz orehovega lesa in poliranega mehkega lesa; **zofe, divani, matraci, žični matraci, posteljne vloge, preproge, zastori, odeje, rjuhe, perje in puh** za podzglavnike, **brisaške, kuverte in namizne prte.**

Raznovrstno blago

za **moške in ženske obleke.** Sukno za talarje in cele obleke za **velečast, gospode mašnike.**

Vse zelo po ceni!

pri **Mariji lurški**

Veliko zalogo

razglednic za veliko noč

komad
10 vln.

lično in fino izdelane
priporoča

komad
10 vln.

tiskarna sv. Cirila
v Mariboru.